

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201347
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5918201347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, proti žalovanému: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXX, D. okres M., o zaplatenie 221,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 11C/18/2018-53 zo dňa 29.11.2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením č.k. 11C/18/2018-63 zo dňa 11. januára 2019 vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť žalobcovi 125,17 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (III. výrok) potvrdzuje.

II. Odvolaním nenapadnutá časť, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) zostáva nedotknutá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok odvolaním napadnutým rozsudkom č.k. 11C/18/2018 zo dňa 29.11.2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 11C/18/2018-63 zo dňa 11. januára 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 125,17 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok). Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca podanou žalobou zo dňa 18.7.2018 sa domáhal zaplatenia sumy 221,16 eur, poštových nákladov 1,45 eur a náhrady trov konania. Uvedené žiadal na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca je verejnoprávnou inštitúciou, zriadenou na základe zák. č. 532/2010 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Pri kontrole úhrad podľa § 8 uvedeného zákona zistil, že žalovaný nezaplatil úhradu v zmysle zákona za kontrolované obdobie od 1.1.2010 do 30.6.2017.

Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil z dôvodu, že sa stará o postihnutú dcéru, ktorá má 42 rokov a je preto oslobodený od platenia týchto poplatkov. Doklad o tom, že sa stará o postihnutú dcéru predložil aj na pošte. Nie je si vedomý, že by predtým nebol oslobodený od platenia koncesionárskych poplatkov, vie, že platil úhrady, mesačné zálohy za platby elektriky, ale nevie o tom, že by nejaké koncesie niekedy platil. Doklad o tom, že sa stará o postihnutú dcéru, ktorá s ním býva v spoločnej domácnosti, zaslal RTVS hneď, keď zistil, že evidujú voči nemu nedoplatok, a to v decembri 2017, keď im to najskôr oznámil telefonicky v júli 2017. Vzniesol tiež námietku premlčania.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 3,4,5,6,7,9,10 zák. č 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že podľa prehľadu predpisov a platieb bola žalovanému za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2017 predpísaná spolu suma 516,49 eur (111 platieb po 4,64 eur) a za toto obdobie žalovaný zaplatil 310,88 eur (nedoplatok začal vznikať od 11/2009 a žalobca si uplatnil nedoplatok podľa žaloby za obdobie od 1.1.2010 do 30.6.2017). Z týchto dôvodov bol dňa 21.6.2017 vyzvaný na zaplatenie nedoplatku 205,61 eur pozostávajúceho z nezaplatených úhrad (vrátane mesiaca jún 2017) a poštových nákladov vo výške 1,45 eur v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň bol upozornený, že ak sumu v stanovenej lehote nezaplatí, žalobca si uplatní aj nárok na zmluvnú pokutu 17,- eur podľa § 10 ods. 5 citovaného zákona. Súd vyhodnotil nárok žalobcu v časti úhrad vo výške 106,72 eur (za obdobie od 07/2015 do 6/2017, ktoré predstavuje nepremlčané obdobie, keď žaloba bola podaná na súde 18.07.2018 a za nepremlčané sa považujú predpisy tri roky spätne pred podaním žaloby) a poštovných náhrad 1,45 eur za dôvodný. Za uvedené obdobie bol žalovaný povinný zaplatiť spolu sumu 111,36 eur (24 mesiacov x 4,64 eur), pričom zaplatil len 4,64 eur (platba za mesiac júl 2015). Platby sa platia mesačne prostredníctvom SIPO, kde je presne určené, za ktorý mesiac sa platia. Rozdiel medzi predpísanými a zaplatenými platbami za nepremlčané obdobie predstavuje 106,72 eur, ktorú sumu súd žalobcovi priznal. Keďže žalovaný nezaplatil úhrady, ani poštové náhrady v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy na zaplatenie, preto je podľa § 10 ods. 3 povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 17,-eur.

Súd prvej inštancie konštatoval, že z predložených dôkazov nevyplývalo, že by bol žalovaný pred 31.12.2012 oslobodený od povinnosti platiť predmetné úhrady, keď z predloženého sumáru predpisov a platieb za obdobie od 4/2008 do 6/2017 je zrejme, že úhrady platil aj pred týmto obdobím. Ak by aj bol oslobodený od platenia úhrad pred 31.12.2012 a neoznámil a nepreukázal by vyberateľovi úhrady skutočnosti zakladajúce vznik nároku na oslobodenie od povinnosti platiť úhrady (t.j. skutočnosť, že žije v spoločnej domácnosti s fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím...) v lehote do 31.03.2013, ktorú skutočnosť preukázal až v júli 2017 (telefonicky) a následne v decembri 2017 (písomne), považuje sa za platiteľa (až kým túto skutočnosť neoznámia a nepreukáže), pričom žalobcovi ako vyberateľovi úhrad žiadna povinnosť vyzývať platiteľov na preukázanie nárokov na oslobodenie od platenia úhrad nevznikla. Preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 125,17 eur, ktorá pozostáva z uplatnených nepremlčaných úhrad, poštovných náhrad a zmluvnej pokuty a vo zvyšnej časti žalobu, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a to tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď strany sporu boli vo veci úspešné čiastočne (žalobca v časti istiny vo výške 125,17 eur, žalovaný v časti istiny vo výške 97,44 eur, v ktorej časti súd žalobu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania).

2. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí, pretože oslobodenie od koncesionárskych poplatkov u neho trvá už od roku 1997, odkedy je opatrovníkom dcéry G. I.. To dokladoval za tie roky, keď koncesionárske poplatky vyberala Slovenská pošta na začiatku oslobodenia a v priebehu asi dvakrát na ich požiadanie. Nespomína si presne, kedy pošta doklad o oslobodení požadovala. Na Pošte v U., kde toto dokladoval, mu dali informáciu, že oni tie potvrdenia posielali následne výbercovi poplatkov do Bratislavy. Odvolateľ má za to, že žalobca uviedol súd do omylu v tom, že v období, keď bol oslobodený od platenia poplatkov, že v nejakom období poplatky uhrádzal. Preto žiada, aby odvolací súd rozhodol tak, že nie je povinný doplatiť koncesionársky poplatok vrátane pokuty, a to z dôvodu oslobodenia od platenia koncesionárskych poplatkov vyplývajúcich zo skutočností, že žije nepretržite od roku 1997 v spoločnej domácnosti a je opatrovateľom dcéry G. I. - osoby ťažko zdravotne postihutej.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný preukázal nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby verejnosti až dňa 1.12.2017. Z tohto dôvodu mu nárok na oslobodenie od platenia úhrad vznikol v súlade s § 5 ods. 2 zák. č. 340/2012 až od 1.1.2018, nie spätne za žalované obdobie. Zdôraznil, že pre úspech procesnej obrany žalovaného by mal tento preukázať, že preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím doručil už pred žalovaným obdobím. Túto skutočnosť žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že prvú výzvu o nedoplatku od žalobcu obdržal 21.6.2017, na ktorú reagoval telefonicky na kontaktnú linku RTVS, kde im dôvody oslobodenia od platenia koncesionárskych poplatkov vysvetlil. Nebola voči nemu vznesená požiadavka

znovudokladovania tejto skutočnosti. Po doručení predžalobnej výzvy v novembri 2017, odoslal kópie 1.12.2017 všetkých potrebných dokladov pre oslobodenie od koncesionárskych poplatkov na adresu RTVS. Predchádzajúce potvrdenia o oslobodenie od platieb nemá, nakoľko prvé som predkladal zrejme ešte v roku 1997, odkedy je jeho dcéra zdravotne ťažko postihnutá, nepretržite žije s ním v spoločnej domácnosti a on je na základe súdneho rozhodnutia jej opatrovníkom. Ku skutočnosti, že žalobca ako dôvod pre vymáhanie nedoplatkov uvádza, že za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2017 zaplatil 310,88 eur a má nedoplatok 205,61 eur a toto predložil súdu ako dôkaz, chce uviesť, že nie si je vedomý, že by v uvedenom období nejaký koncesionársky poplatok zaplatil. Považuje výpis žalobcu z ich databázy ako dôkaz zavádzajúci.

5. Žalobca v písomnej duplike uviedol, že podľa § 5 ods. 1 zák. č. 340/2012 Z.z. po úhrade za služby verejnosti poskytované RTVS (ďalej len „zákon“) od povinnosti platiť úhradu je oslobodený platiteľ, ak žije v domácnosti s fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá má na adrese odberného miesta tohto platiteľa trvalý pobyt alebo sám je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a vznik tejto skutočnosti oznámi a zároveň preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. b) zákona. Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že obe podmienky musia byť splnené kumulatívne. Podľa § 5 ods. 2 zákona, nárok na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu podľa ods. 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) oznámil a preukázal vznik skutočnosti podľa ods. 1. Podľa § 9 ods. 6 písm. b) zákona platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, kedy došlo ku skutočnosti, vznik alebo zánik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 a zároveň túto skutočnosť preukázať. K námietke žalovaného týkajúcej sa prehľadu predpisu a platieb uvádza, že prehľad predpisov a platieb dostatočne preukazuje povinnosť uhradiť žalovanú sumu žalobcovi, keď zákon ani neumožňuje nárok preukazovať iným spôsobom. Ohľadom dokazovania skutočnosti, že žalovaný žalovanú sumu nezaplatil, žalobca poukazuje na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, ktorú konštantne judikuje Najvyšší súd SR, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby dokazoval neexistenciu určitej skutočnosti. Preto vzhľadom na uvedené považuje žalobca námietky žalovaného za neopodstatnené.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení opätovne zdôraznil, že nebolo od neho požadované znovudokladovanie. Žalobca sa dodnes nevyjadril, či v archíve tieto podklady vlastní alebo nie. Oslobodenie od koncesionárskych poplatkov po roku 1997 minimálne 2x opätovne dokladoval, ešte niekedy v rokoch 2002 - 2004. Považuje za zavádzajúcu informáciu pre rozhodnutie súdu rozpis predpísaných a uskutočnených úhrad za služby RTVS v rokoch 4/2008 - 6/2007. Tvrdí, že v tomto období neplatil žiadne poplatky, no nemôže toto dokladovať SIPO poukázkami, nakoľko tieto už po toľkých rokoch nemá.

7. V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a v medziach vyplývajúcich z ust. § 370 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP a rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (I. výrok) a v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania (III. výrok) ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Odvolaním nenapadnutú časť, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) zostáva nedotknutá.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany sporu konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozsudku (§ 220 CSP), keď okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne

predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

11. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalovaného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ust. § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

12. Predmetom sporu je zaplatenie koncesionárskych poplatkov, ktoré sú tradičným zdrojom financovania verejno-právneho rozhlasového a televízneho vysielania. Koncesionársky poplatok je považovaný za osobitný príspevok na finančné zabezpečenie plnenia zákonom stanovených povinností a úloh žalobcu, ohľadom poskytovania verejnej služby. Koncesionárske poplatky nie sú platbou za ponuku programov ani za ich užívanie, t. j. sledovanie určitých programov, ale platbou, ktorá sa vzťahuje na každého, kto je odberateľom elektriny. Fyzická osoba i právnická osoba teda platí za vysielanie formou koncesionárskych poplatkov. Prostredníctvom koncesionárskeho poplatku fyzická osoba (resp. právnická osoba) financuje verejnú službu, ktorá mu je poskytovaná ako občanovi.

13. Sadzba koncesionárskeho poplatku nie je určená náhodne. Ide o sumu vyjadrujúcu podiel skutočných nákladov nevyhnutných na dodržiavanie programových záväzkov verejno-právneho vysielateľa (žalobcu), ktorý zo zákona poskytuje službu verejnosti tvorbou a šírením rozhlasových a televíznych programov na celom území SR. Táto verejná služba je charakteristická tým, že je univerzálne určená verejnosti a je financovaná verejnosťou. Súčasný systém financovania žalobcu vychádza zo zákonom stanoveného koncesionárskeho poplatku ako základu jeho financovania verejnými zdrojmi.

14. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za službu verejnosti poskytovanú RTVS. Od povinnosti platiť úhradu je oslobodený platiteľ, ak žije v domácnosti s fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá má na adrese odberného miesta tohto platiteľa trvalý pobyt, alebo sám je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a vznik tejto skutočnosti oznámi a zároveň preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. b/ cit. zákona. Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že obe podmienky musia byť splnené kumulatívne. Podľa § 5 ods. 2 cit. zákona nárok na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu podľa ods. 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a/ oznámil a preukázal vznik skutočností podľa ods. 1. Podľa § 9 ods. 6 písm. b/ cit. zákona platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo ku skutočnosti, vznik alebo zánik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 a zároveň túto skutočnosť preukázať.

15. Pokiaľ mal žalovaný za to, že rozpis predpísaných a uskutočnených úhrad za služby RTVS v rokoch 4/2008 - 6 až 2017, ktorý žalobca predložil spolu s podanou žalobou je zavádzajúci, odvolací súd uvádza, že v občianskom sporovom konaní dôkazné bremeno primárne zaťažuje žalobcu. Uvedené znamená, že je na žalobcovi, aby preukázal ním tvrdené skutočnosti. V prejednáwanej veci žalobca preukazuje rozpisom predpísaných a uskutočnených úhrad za služby RTVS za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2017. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne účinky. Ak teda žalovaný tvrdí, že je oslobodený od platenia koncesionárskych poplatkov už od roku 1997, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie týchto skutočností.

16. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu mal preukázané, že podľa prehľadu predpisov a platieb bola žalovanému za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2017 predpísaná spolu suma 516,49 eur no zaplatil len 310,88 eur (nedoplatok začal vznikať od 11/2009), a tak si žalobca uplatnil nedoplatok za obdobie od 1.10.2010 do 30.6.2017. Keďže žalovaný na pojednávaní vzniesol námietku premlčania, súd prvej inštancie sa zaoberal touto námietkou premlčania a zistil, že nárok žalobcu v časti úhrad vo výške 106,72 eur, a to za obdobie od 07/2015 do 06/2017 predstavuje nepremlčané obdobie, pretože žaloba bola podaná na súde 18.7.2018 a za nepremlčané sa považujú predpisy 3 roky spätne pred podaním žaloby a poštových náhrad 1,45 eur za dôvodný. Za uvedené obdobie bol žalovaný povinný zaplatiť spolu 111,36 eur (24 mesiacov x 4,64 eur), pričom zaplatil len 4,64 eur (platba za mesiac júl

2015). Rozdiel medzi predpísanými a zaplatenými platbami za nepremlčané obdobie predstavuje 106,72 eur, ktorú správne súd prvej inštancie žalobcovi priznal a keďže žalovaný nezaplatil úhrady ani poštové náhrady v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy na zaplatenie, preto dôvodne ho zaviazal podľa § 10 ods. 3 zák. 340/2012 Z.z. zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 17,- eur, teda spolu ho zaviazal zaplatiť 125,17 eur. Vo zvyšku žalobu z dôvodu premlčania správne zamietol.

17. V súvislosti s odvolacími argumentmi odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by objektívne nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ust. § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom. Odvolací súd konštatuje, že odvolateľ v podanom odvolaní zotrval na tvrdeniach, ktoré prezentoval aj pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa okresný súd riadne vysporiadal. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, potvrdil ho ako vecne správne.

18. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)